

φυτρώνω

φυτρώνω, ρ. [*<μσν. φυτρώνω <φύτρα + κατάλ. -ώνω>*], φυτρώνω· παρουσιάζομαι ξαφνικά και χωρίς να με περιμένουν: «από πού φύτρωσες πάλι εσύ και δε σε πήρα χαμπάρι!»· βλ. και φρ. ξεφυτρώνω·

- *δε φυτρώνω εκεί που δε με σπέρνουν*, δεν ανακατεύομαι σε υποθέσεις που δε με αφορούν ή που δεν έχω λόγο ή αρμοδιότητα: «αυτή είναι ξένη υπόθεση και δε θέλω να επέμβω, γιατί δε φυτρώνω εκεί που δε με σπέρνουν»·

- *έσπειρε σιτάρι κι εφύτρωσε κριθάρι*, βλ. λ. [κριθάρι](#)·

- *να μη φυτρώνεις εκεί που δε σε σπέρνουν*, απειλητική ή συμβουλευτική έκφραση σε άτομο, να μην ανακατεύεται σε υποθέσεις που δεν το αφορούν ή που δεν έχει λόγο ή αρμοδιότητα: «φύγε μέσ' απ' τα πόδια μου και να μη φυτρώνεις εκεί που δε σε σπέρνουν || αν θέλεις να 'χεις το κεφάλι σου ήσυχο, να μη φυτρώνεις εκεί που δε σε σπέρνουν»·

- *όπου πατά, χορτάρι δε φυτρώνει* ή *όπου πατήσει, χορτάρι δε φυτρώνει*, βλ. λ. [χορτάρι](#)·

- *στις πέτρες να φυτρώνει!* (για ποτά, ιδίως τσίπουρο, ούζο, κρασί), βλ. λ. [πέτρα](#)·

- *φυτρώνει εκεί που δεν τον σπέρνουν*, **α.** ανακατεύεται σε υποθέσεις που δεν τον αφορούν ή που δεν έχει λόγο ή αρμοδιότητα: «έχει γίνει πολύ αντιπαθητικός στην παρέα μας, γιατί φυτρώνει εκεί που δεν τον σπέρνουν». **β.** παρουσιάζεται απρόσμενα εκεί που κανείς δεν το περιμένει: «είναι για καιρό εξαφανισμένος και ξαφνικά τσουπ, φυτρώνει εκεί που δεν τον σπέρνουν»·

- *φυτρώνει σαν μανιτάρι* ή *φυτρώνει σαν το μανιτάρι*, βλ. λ. [μανιτάρι](#)·

- *φυτρώνουν σαν μανιτάρια* ή *φυτρώνουν σαν τα μανιτάρια*, βλ. λ. [μανιτάρι](#)·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας